

CENTRE CATALA

BUTLLETI MENSUAL D'INFORMACIO PER ALS SOCIS

ANY IV - Gener-Febrer-Març 1956

CARACAS: Avda. Los Samanes, Nº 14 La Florida - Telf. 55.02.60 Nos. 45-46-47

OPTIMISME

Es evident que un vent d'allò més favorable impulsa la nau de la nostra entitat i aquesta participa dels millors auguris. Tenim avui el nostre "Centre Català" sota el signe de l'optimisme.

Comença per ésser presidit per un home optimista. Del Dr. Marc Aureli Vila, un dubta de dir la seva especialitat ja que sabem que és persona de lleis i professor de geografia a la Universitat. Però hi ha una paraula que el retrata de cap a peus: és un optimista. Altres directius tenim que també els defineix la mateixa característica, com l'amic Antoni Duran, que fins no l'importa posar els seus establiments comercials sota l'advocació de noms catastròfics i pessimistes. I encara, aquesta és la primera vegada que ha estat elegida una noia per a formar part de la Junta Directiva.

No cal dir que fa algun temps que les activitats quotidianes de la nostra associació les mou un grup de joves, i ja sabem que joventut vol dir en primer lloc optimisme. I aquesta colla de joves, uns pels anys i altres pel seu esperit que no envelleix, ens han armat aquest tripijoc complaent. La seva fe i confiança ens han menat d'encert rera encert. I encara tots ens en fem creus!

Que s'intentà reanimar els nostres balls de tarda dominical i va resultar un fracàs acabat? No importa! Ara tornarem a fer el mateix i serà un èxit complet. Que ens treuen? Voleu callar! És que ens en volem anar. Que els canvis de local sempre han anat pels mateixos voltants per no perdre la clientela? Romanços! El traslladarem ben lluny, cap a l'Est, perquè vegeu com ningú no es dóna de baixa i s'augmenta el nombre de socis. Que s'ha dit i s'ha repetit que tots els problemes del Centre es solucionen amb un centenar més de socis? No sigueu tan modestos! En poc tems us duplicarem la nòmina d'associats. I per a fer tantes despeses, d'on sortiran els cabals si no recorrem al crèdit d'un Banc i a les signatures de solvència econòmica? No ens feu riure! Els diners sortiran bitllo-bitllo dels qui menys us podeu imaginar. Que tot això són paraules i inconsciència? No senyors, no! Això són fets i optimisme.

I com l'optimisme és una virtut que s'encomana, podem veure com aquest esperit emprenedor i confiat d'uns quants elements ens ha portat a aquesta ratxa de fausts esdeveniments capaços de fer creure als més escèptics i d'engrescar els més ensopits. Tot ens ve

de cara i ens surt ni fet d'encàrrec, perquè els temps són madurs i bona la llavor sembrada. I que duri!

Al nou local, fill de l'optimisme, hi ha lloc per a tot i per a tothom, xics i grans. Ningú no dorm. Ja tothom es belluga. Totes les Seccions rutllen. Els balls han estat plens com un ou; no havíem tingut un Carnaval tan divertit i amb tantes disfresses; i fins l'han presidit uns gegants del tamany dels de casa nostra, que foren l'admiració i la sorpresa de propis i estranys. Tenim conferències més sovint que abans i més animades que mai. Les funcions de teatre són més freqüents i el públic que atrauen ja no cap al Teatre Nacional. Els diaris porten que el Catalònia F. C. es retirarà perquè uns acords de darrera hora de l'Associació de Futbol li eliminin cinc jugadors, però el Catalònia no sols surt a jugar el partit inaugural dels Campionats, a l'Estadi Olímpic, sinó que guanya per 3 a 1 a l'equip que el Loyola tenia preparat per a jugar en primera categoria. Hi ha sempre inconvenients i contra-temps, però tot surt al dret i res al revés.

Perquè és cert que no ens falten problemes i no petits. Això és precisament el millor del nostre optimisme: saber que no ens faltaran problemes, però que els sabrem resoldre satisfactòriament. Però si abans eren problemes de crisi o estancament, ara són problemes de creixença i de desbordament. Som els primers a donar-nos compte que convé millorar, ara més que mai, tots els nostres serveis en benefici dels socis, tenir una eficient administració i un bon govern de la casa, que ja s'ha fet molt gran i comporta gran responsabilitat.

Per a completar aquest quadre tan favorable, hem rebut la visita del Dr. Josep Trueta, il·lustre metge català que ha estat rebut a Venezuela amb tots els honors; i les seves declaracions —en el sopar d'homenatge que li tributà el nostre Centre— infongueren un gran optimisme a tots, tant pel seu contingut positiu, com per l'alta personalitat intel·lectual i patriòtica que les formulava.

I com que els catalans de Caracas no vivim solament circumscrits al nostre Centre, sinó que sempre tenim la vista posada vers la nostra enyorada Catalunya, escoltant els seus planys i auscultant els batecs del món, no ens falten aquests dies notícies i motius d'optimisme, segurament el més justificat, significatiu i esperançador.

MEMORIA ANUAL DE LA JUNTA DIRECTIVA

El Secretari General, senyor Antoni Espinassa, començà el seu informe dient: "Per segona vegada he de comparèixer davant vostre per tal d'explicar-vos el que hem fet durant l'any. Amb tota franquesa us diré que aquesta vegada ho faig amb més tranquil·litat que l'any passat, i àdhuc podré ésser més breu. Es fa difícil resumir i explicar el treball obscur i amagat, sense esclat ni lluïment, que algunes Directives han hagut de patir; en canvi és molt fàcil relatar la gestió d'una Directiva el resultat de la qual queda plasmat en fets i una obra que teniu davant dels vostres ulls.

No obstant voldria recordar-vos que si la nostra obra ha estat possible, en gran part es deu al treball feixuc i ingrati de Juntes anteriors dedicades a sanejar les finances del nostre Centre i a eixugar-ne els deutes, de

manera que fos possible pensar en fer-ne de nous.

Des d'un bon començament, el nostre President va manifestar la necessitat d'augmentar el nombre de socis per tal de poder intensificar i engrandir totes les nostres activitats. A aquest fi es va fer una circular en la qual es requeria a tots els catalans de Caracas a fer-se socis del Centre. La crida i el treball de captació de nou socis coincidí afortunadament amb el treball magnífic de la Joventut que és la que ha donat més vida diària al nostre local, especialment els diumenges a la tarda. Després de commemorar amb tota amplitud el Xè Aniversari de la nostra entitat, i a partir del 22 de maig, el ball dominical que es feia amb música gravada, aquesta fou substituïda per un conjunt musical, la qual cosa tingué la virtut d'atraure una

nombrosa concurrència desacostumada, no sols d'antics associats, sinó també de nous compatriotes i simpatitzants que es feren socis. A més es féu que els balls dominicals acabessin amb sessió de cinema.

A mesura que creixia el nombre de socis i augmentava la concurrència al nostre local, s'anava veient que aquest resultava insuficient i s'anava fent petit, gràcies a l'activitat desplegada per la nostra Joventut. Primer, no teníem lloc per a les taules de Ping-Pong, adquirides amb sacrificis i que s'anaven podrint arreconades; després la pista de ball no podia donar cabuda a tantes parelles com volien ballar; la nostra mainada havia de córrer entre els balladors o entre les taules de menjar o de joc; i encara les diferents Seccions havia de reunir-se en llocs inadequats i es donava el cas que